

férje színikazgató (1923—24). Főbb szerepei: Lujza (Ármány és szerelem), Margit (Faust), Júlia (Romeo), Marika (Liliom), stb.

Kürthy Sári (Jankovich G. Aladárné), színésznő, sz. 1876-ban, Kalocsán. Színpadra lépett 1896-ban. 1901 óta a Vígszínház tagja.

Kürti Erzsébet, színésznő, sz. 1893 dec. 7-én. Színpadra lépett 1915 december havában.

Kürti Frida, színésznő, sz. 1880 júl. 18-án, Budapesten, megh. 1914 december 7-én. Színpadra lépett: 1908-ban.

Kürti István, színész, színpályára lépett 1868 április 1-én, mint szerelmes. Később sűgő lett.

Kürti József, színész, a Nemzeti Színház tagja, sz. 1881 július 14-én, Szatmáron. Az Orsz. Színművészeti Akadémia elvégzése után (1904.) a Thália-Társasághoz szerződött, ahol tiszta, magyaros beszédével mindjárt feltűnt, sőt Szemere György „Siralomházban” c. darabjában mint főszereplő rendkívüli nagy sikert aratott. És e nagy siker után, — mivel a Thália-Társaság feloszlott — mégis el kellett mennie a vidékre, Kövessy Albert pécsi társulatához (1907.). De nem sokáig maradt ott, mert még ez évben a Népszínház-Vígopera tagja, ahol különösen Luciferjével kelt feltűnést, 1909-ben pedig elszerződik a Magyar Színházhoz, ahol kellőképpen értékelték Kürti József pompás magyar tehetségét. Négyévi magyarszínházi működése alatt különösen két szerepével keltett nagy feltűnést. Az egyik: Kisbán Miklós „Nagyúr”-jának Attilája volt, amelyben Kürti a maga csaknem szoborszerű mozdulatlanságában olyan fenséges és félelmetes erőt mutatott, hogy a Nemzeti Színház is felfigyelt rá. Másik szerepével pedig — a nagyszerűen megjátszott „Oedipus király”-lyal — Reinhardt csodálatát vívta ki. Ez az alakítása szenzációs művészi esemény volt. Az örökbecsű görög tragédiát Reinhardt rendezésével a Cirkuszban játszották a magyarszínháziak s Kürti sikerén felbuzdulva, a nagy német rendező felszólította a kiváló magyar színészt, hogy lépjen át a német színpadra.

Kürti József azonban erről hallani sem akart, hanem megmaradt magyar színésznek s 1913-ban a Nemzeti Színház tagja lett, ahol a „Kegyenc” Petróniusában lépett föl először.

A világháború kitörésekor hadba kellett vonulnia s ez a körülmény rövid időre megakasztotta művészi útjában. Később — mint nélkülözhetlent — a színháznak sikerült felmentenie s Kürti újra elfoglalta helyét a színpadon, ahol „Bánk bán”-ban mint Petúr, majd mint Bánk, de különösen mint Tiborc kitűnő alakításokat nyújtott. Legnagyobb sikerét azonban Harsányi Kálmán „Ellák”-jában aratta. Ebben a darabban is Attilát játszotta. Egészen más Attila volt ez, mint a „Nagyúr”-beli, de éppen olyan kemény bronzból volt faragva, mint az.

1925 január 14-én megvált a Nemzeti Színháztól és a Vígszínházhoz szerződött. Itt január 24-én mutatkozott be az „Ezüstlakodalom” c. vígjátékban. Sok sikert aratott itt is, valamint a Belvárosi Színházban is, ahol 1926-ban hosszabb ideig vendégszerepelt; azonban ezek a színházak már műsoruknál fogva sem nyújthattak művészetének megfelelő tápot. A tölgy maradjon csak fent a hegyen és ne kívánozzék a berekbe. Érezhette ezt ő maga is, ezért 1928-ban újra a Nemzeti Színház tagja lett, s mint ilyen „Bánk bán” címszerepében lépett fel először.

Erős egyéniség és sokoldalú. Nyers erő, lira, szenvedély és humor egyaránt van benne. Játszik hősokeket és kedélyes alakokat.

Főbb szerepei a már említettekén kívül: Lear király, Kent, Miller (Ármány és szerelem), Percy Henrik (IV. Henrik), Lancaster János (IV. Henrik), Zselyei Balogh Ábel (Uri muri), Tóth Mihály (Nosztyfiú esete Tóth Marival), Török Mihály (Piros bugyelláris), Feledi Gáspár (Falu rosza), Pongé Juhász (Süt a nap), Igazgató (Légy jó mindhalálíg) stb.

Kürti Kálmán, színész, sz. 1891 aug. 24-én, Budapesten. Színpadra lépett: 1927 szeptember havában.

Kürti Károly, színész, sz. 1890 febr. 12-én, Budapesten. Színpadra lépett: 1918 június havában.